Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. kovo 6 d.*

„EŽŪOGF — Garantijų skyrius — Nefinansuojamos išlaidos — Vaisiai ir daržovės — Pareiga pateisinti išlaidas — Gamintojų organizacijų pripažinimo sąlygos“

Byloje T-230/10

Ispanijos Karalystė, iš pradžių atstovaujama *abogados del Estado* M. Muñoz Pérez ir A. Rubio González, vėliau – M. Rubio González,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Jimeno Fernández,

atsakovę,

dėl 2010 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimo 2010/152/ES Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) nefinansuoti tam tikrų išlaidų, kurias patyrė valstybės narės (OL L 63, p. 7), dalinio panaikinimo tiek, kiek į jį neįtrauktos tam tikros Ispanijos Karalystės išlaidos vaisių ir daržovių sektoriuje,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. lapkričio 22 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

1 Europos Bendrijų Komisijos žemės ūkio išlaidų audito tarnybai atlikus penkis tyrimus, kurių numeriai yra FV/2004/381/ES, FV/2005/301/ES, FV/2005/302/ES, FV/2006/354/ES ir FV/2005/385/ES, 2008 m. balandžio 7 d. Komisija, remdamasi 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 414) 7 straipsnio 4 dalimi, pateikė Ispanijos valdžios institucijoms savo išvadas, susijusias su minėtais tyrimais.

* Proceso kalba: ispanų.

2 2008 m. gegužės 27 d. raštu Ispanijos Karalystė paprašė taikinimo institucijos įsikišimo. 2008 m. spalio 29 d. taikinimo institucija pateikė galutinę ataskaitą. 2009 m. rugpjūčio 25 d. Komisija informavo Ispanijos Karalystę apie savo galutinę poziciją.

3 Remdamasi 2009 m. rugsėjo 30 d. ataskaitos santraukoje pateiktais argumentais, Komisija 2010 m. kovo 11 d. Sprendimu 2010/152/ES Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) nefinansuoti tam tikrų išlaidų, kurias patyrė valstybės narės (OL L 63, p. 7, toliau – ginčijamas sprendimas), nusprendė nefinansuoti, be kita ko, dviejų rūšių Ispanijos Karalystės išlaidų vaisių ir daržovių sektoriuje.

4 Pirma, Komisija pritaikė pirmą vienkartinę 33 339 525,05 EUR dydžio korekciją išlaidoms, deklaruotoms kaip pakavimo sąnaudų vadybos išlaidos, dėl patirtų aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidų netinkamumo finansuoti. Antra, ji pritaikė antrą vienkartinę 100 % korekciją, kurios bendras dydis yra 4 940 378,44 EUR, gamintojų organizacijai *SAT Royal* (toliau – *SAT Royal*) suteiktai pagalbai dėl netinkamo kriterijų, sudariusių galimybę pripažinti šią organizaciją, taikymo.

Procesas ir šalių reikalavimai

5 2010 m. gegužės 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu pareiškimu Ispanijos Karalystė pareiškė šį ieškinį.

6 Ispanijos Karalystė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo į Sąjungos finansavimą neįtrauktos tam tikros išlaidos, apie kurias yra pranešusi Ispanijos Karalystė,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

7 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

8 Grįsdama ieškinį, Ispanijos Karalystė nurodo du ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas iš esmės grindžiamas Komisijos padaryta teisės klaida, susijusia su aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidų neįtraukimu, aiškinant, kad ši institucija rėmėsi 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo (OL L 297, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 20 t., p. 55) ir 2003 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1433/2003, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 2200/96 taikymo taisykles dėl veiklos fondų, veiksmų programų ir finansinės pagalbos (OL L 203, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 39 t., p. 431), nuostatomis. Antrasis ieškinio pagrindas iš esmės grindžiamas Komisijos padaryta teisės klaida, susijusia su kontrolės sistemos trūkumais dėl gamintojų organizacijos *SAT Royal* pripažinimo, aiškinant, kad ši institucija rėmėsi Reglamento Nr. 2200/96 ir 2003 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1432/2003, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 2200/96 taikymo taisykles dėl sąlygų gamintojų organizacijų pripažinimui ir gamintojų grupių preliminariam pripažinimui (OL L 203, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 39 t., p. 424), nuostatomis.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo

9 Kiek tai susiję su pirmuoju ieškinio pagrindu, šalys iš esmės nesutaria, ar Reglamento Nr. 2200/96 ir Reglamento Nr. 1433/2003 nuostatomis nustatoma, kad papildomos išlaidos, kurias lemia aplinkosauginė pakavimo vadyba, tiesiogiai ar netiesiogiai turi tekti gamintojų organizacijai ir ši, norėdama gauti Reglamento Nr. 2200/96 15 straipsnio 1 dalyje nurodytą finansinę paramą, prie paramos prašymo turi pridėti šias išlaidas pateisinančius rašytinius įrodymus.

10 Siekiant išnagrinėti pirmąjį ieškinio pagrindą, pirmiausia reikia priminti reikšmingas teisės ir teismų praktikos nuostatas.

11 Pirma, Reglamento Nr. 2200/96 15 straipsnyje nurodyta:

„1. [Sąjungos] finansinė parama veiklos fondą įsteigiančioms gamintojų organizacijoms teikiama pagal šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

Šis fondas yra finansuojamas gamintojų narių finansiniais įnašais, remiantis faktiškai parduotų vaisių ir daržovių kiekiais arba verte, ir pirmoje pastraipoje nurodyta finansine pagalba.

2. Veiklos fondai, nurodyti 1 dalyje, naudojami:

a) pašalinimams iš rinkos finansuoti pagal 3 dalyje nustatytas sąlygas;

b) kompetentingoms nacionalinėms institucijoms pateiktai ir jų pagal 16 straipsnio 1 dalį patvirtintai veiksmų programai finansuoti.

<…>

5. 1 dalyje nurodyta finansinė pagalba prilygsta toje dalyje nurodytų ir faktiškai įmokėtų finansinių įnašų dydžiui, bet ribojama iki 50 % pagal 2 dalį patirtų faktinių išlaidų.

<…>“

12 Reglamento Nr. 1433/2003 18 straipsnio „Paraiškos“ 2 dalies c punkte nurodyta, kad „paraiškas turi lydėti patvirtinamieji dokumentai, nurodantys <...> vykdant veiksmų programą patirtas išlaidas“.

13 Remiantis Reglamento Nr. 1433/2003 I priedo „Neprivalomas veiksmų programų turinys“, į kurį daroma nuoroda šio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje, 2 punkto c papunkčiu, veiksmų programose, be kita ko, gali būti punktai dėl „specialių išlaidų, susijusių su <...> aplinkosaugos priemonėmis, įskaitant išlaidas, kylančias iš aplinkosauginės pakavimo vadybos“.

14 Reglamento Nr. 1433/2003 I priedo 2 punkto c papunkčio pabaigoje pateikiama trečia išnaša, pagal kurią:

„Aplinkosauginę pakavimo vadybą reikia tinkamai pagrįsti ir laikytis kriterijų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB dėl pakavimo ir pakuočių atliekų <...> II priede.“

15 Antra, primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką EŽŪOGF finansuoja tik intervencines priemones, kurių imamasi pagal Sąjungos teisės nuostatas bendro žemės ūkio rinkų organizavimo srityje (žr. 2003 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-349/97, Rink. p. I-3851, 45–47 ir 49 punktus ir 2005 m. vasario 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, C-300/02, Rink. p. I-1341, 32–36 punktus bei nurodytą teismų praktiką).

16 Toliau pirmiausia reikia išnagrinėti Ispanijos Karalystės argumentus, kuriais grindžiamas pirmasis ieškinio pagrindas.

17 Visų pirma konstatuotina, kad Ispanijos Karalystė klaidingai tvirtina, jog Komisija pripažino, kad Ispanijos valdžios institucijos teisingai nustatė fiksuotą 17 % dydį, kurį taikė papildomoms išlaidoms, palyginti su įprastinėmis išlaidomis. Iš bylos medžiagos matyti, kad nors Komisija ir pripažįsta, jog nagrinėjamu atveju pasirinktas 17 % dydis savaime nėra neproporcingas, tačiau ji kaltina Ispanijos Karalystę tuo, kad ji apskaičiuodama šį dydį įtraukė aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidas nepateikusi kokių nors įrodymų, kad gamintojų organizacija ar jos nariai patyrė minėtų išlaidų.

18 Antra, reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia Ispanijos Karalystė, Komisija, reikalaudama, kad aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidas būtinai padengtų gamintojų organizacijos, padarė teisės klaidą.

19 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, remiantis Reglamento Nr. 2200/96 15 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa, Sąjungos skiriama finansinė pagalba, visų pirma finansuojant veiksmų programas iš veiklos fondų, apskaičiuojama atsižvelgiant į „patirtas faktines išlaidas“. Be to, remiantis Reglamento Nr. 1433/2003 18 straipsnio 2 dalies c punktu, prie gamintojų organizacijų pateiktų paraiškų skirti pagalbą turi būti pridėti įrodymai, patvirtinantys vykdant veiksmų programą patirtas išlaidas.

20 Iš minėtų nuostatų matyti, kad Sąjungos finansinė pagalba veiksmų programai vykdyti gamintojų organizacijai gali būti skiriama tik su sąlyga, jog bus pateikti įrodymai dėl vykdant šią programą patirtų išlaidų.

21 Tokio atitinkamų nuostatų aiškinimo negali paneigti Ispanijos Karalystės argumentai, kad toks reikalavimas netaikomas veiksmų programoms, kurias vykdant atsiranda aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidų, jeigu iš Reglamento Nr. 1433/2003 I priedo trečioje išnašoje nurodytos 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 13 t., p. 349) nuostatų matyti, jog tokio pakavimo vadyba turi užsiimti platintojai, todėl būtų nelogiška, jei minėtu reglamentu būtų reikalaujama, kad gamintojų organizacijos dengtų pakavimo vadybos, kuri joms nepriklauso, vykdymo išlaidas.

22 Pirmiausia konstatuotina, kad pagal 20 punkte nurodytą taisyklę neatmetama galimybė atsižvelgti į aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidas, jeigu, kaip nagrinėjamu atveju, šias išlaidas tiesiogiai dengia platintojai, o netiesiogiai – gamintojų organizacijos. Iš tiesų reikalaujama tik įrodymo, kad gamintojų organizacijos tiesiogiai arba netiesiogiai dengia nagrinėjamas išlaidas.

23 Toliau atkreiptinas dėmesys į tai, kad Reglamentu Nr. 1433/2003 nustatomos išsamios Reglamento Nr. 2200/96 taikymo taisyklės dėl veiklos fondų, veiksmų programų ir finansinės pagalbos. Kaip matyti iš 19 ir 20 punktuose pateiktų svarstymų, Reglamento Nr. 1433/2003 18 straipsnio 2 dalies c punktu numatant, kad prie gamintojų organizacijų pateiktų paraiškų skirti pagalbą turi būti pridėti įrodymai, patvirtinantys vykdant veiksmų programą patirtas išlaidas, įgyvendinama Reglamento Nr. 2200/96 15 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta taisyklė.

24 Tačiau nei Reglamente Nr. 2200/96, nei Reglamente Nr. 1433/2003, nei pačioje Direktyvoje 94/62, kuri nurodyta Reglamento Nr. 1433/2003 I priedo trečioje išnašoje, nenumatyta kokios nors nuo taisyklės, išplaukiančios iš Reglamento Nr. 2200/96 15 straipsnio 5 dalies ir Reglamento Nr. 1433/2003 18 straipsnio 2 dalies nuostatų, pagal kurią Sąjungos skiriama finansinė pagalba apskaičiuojama atsižvelgiant į patirtas faktines išlaidas, kurias dėl to turi įrodyti pareiškėjas (nagrinėjamu atveju – gamintojų organizacijos), leidžiančios nukrypti nuostatos, kuri būtų taikoma veiksmų programoms, kurias vykdant atsiranda aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidų.

25 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Ispanijos Karalystė nepagrįstai kaltina Komisiją padarius teisės klaidą, nes ši reikalavo, kad aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidas būtinai padengtų gamintojų organizacijos.

26 Trečia, reikia įvertinti, ar, kaip teigia Ispanijos Karalystė, reikalavimas, kad gamintojų organizacija pateiktų įrodymą, jog ji tiesiogiai arba netiesiogiai padengė aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidas, yra neproporcingas.

27 Konkrečiai kalbant, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad, pirma, gamintojų organizacijos neprivalo turėti dokumentinio įrodymo, kuriame būtų nurodyta konkreti suma, sumokėta už aplinkosauginę pakavimo vadybą, ir, antra, platintojai šias išlaidas, kaip ir visas kitas gamybos išlaidas, perkelia gamintojų organizacijoms.

28 Šiuo klausimu primintina, jog pagal proporcingumo principą, vieną iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (žr. 2007 m. spalio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Geuting*, C-375/05, Rink. p. I-7983, 45 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

29 Kalbant apie šio principo įgyvendinimo sąlygų teisminę priežiūrą, atsižvelgiant į didelę Sąjungos teisės aktų leidėjo diskreciją bendrosios žemės ūkio politikos srityje, pažymėtina, kad tik akivaizdžiai netinkamas, palyginti su tikslu, kurio Komisija ketina siekti, priimtos priemonės pobūdis gali paveikti šios priemonės teisėtumą (šiuo klausimu žr. 28 punkte minėto Sprendimo *Geuting* 46 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

30 Nagrinėjamu atveju, pirma, reikia atmesti Ispanijos Karalystės argumentą, kad Reglamento Nr. 1433/2003 I priedu leidžiama į veiksmų programas įtraukti aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidas, nenustačius bent menkiausios su asmeniu, kuris turi jas padengti, susijusios sąlygos.

31 Kaip jau buvo nurodyta 24 punkte, reglamentuose Nr. 2200/96 ir Nr. 1433/2003 nenumatyta jokios nuo taisyklės, išplaukiančios iš Reglamento Nr. 2200/96 15 straipsnio 5 dalies ir Reglamento Nr. 1433/2003 18 straipsnio 2 dalies nuostatų, leidžiančios nukrypti nuostatos.

32 Antra, priešingai, nei iš esmės teigia Ispanijos Karalystė, negali būti sutinkama su tuo, kad, siekiant įrodyti gamintojų organizacijų netiesiogiai padengtų išlaidų realumą, pakanka remtis tariamai logiška hipoteze, jog, atsižvelgiant į praktiką, platintojams pateiktose gamintojų organizacijų sąskaitose nurodyta pardavimo kaina buvo sumažinta siekiant atsižvelgti į tai, kad platintojams teks našta pasirūpinti atitinkamų produktų pakuotėmis.

33 Viena vertus, tokie argumentai aiškiai prieštarauja 20 punkte nurodytai taisyklei. Kita vertus, negalima atmesti galimybės, kad, užuot sumažinus platintojams pateiktose gamintojų organizacijų sąskaitose nurodytą pardavimo kainą, dėl aplinkosauginės pakavimo vadybos atsirandančios papildomos išlaidos toliau bus perduodamos prekybos grandinėje padidinant platintojų klientams taikomas pardavimo kainas.

34 Todėl 20 punkte nurodytos taisyklės laikomasi tik tuomet, kai pareiškėjas įrodo tiesiogiai arba netiesiogiai patirtų išlaidų realumą.

35 Trečia, priešingai, nei tvirtina Ispanijos Karalystė, būtinumas tai įrodyti negali būti atmetamas, kai, kaip nagrinėjamu atveju, valstybė narė, remdamasi Reglamento Nr. 1433/2003 nuostatomis, apytiksliai nustatė papildomas išlaidas, kurias lemia pakavimo vadyba, palyginti su įprastinėmis išlaidomis. Iš tiesų, jeigu būtų vadovaujamasi tokiu tvirtinimu, tuomet, pažeidžiant 20 punkte nurodytą taisyklę, gamintojų organizacijoms, kurios nepatyrė jokių papildomų išlaidų, būtų įmanoma pasinaudoti aptariama pagalba.

36 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Ispanijos Karalystės pateiktuose argumentuose nepakankamai atsižvelgiama į nagrinėjamomis normomis siekiamą tikslą užtikrinti, kad, kaip nurodyta 15 punkte, finansinių intervencinių priemonių būtų imamasi pagal Sąjungos teisės nuostatas bendro žemės ūkio rinkų organizavimo srityje. Todėl nei Ispanijos Karalystės argumentai, nei bylos medžiaga neleidžia manyti, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą tuo, jog reikalavo, kad gamintojų organizacija pateiktų įrodymų, jog patyrė aplinkosauginės pakavimo vadybos išlaidų.

37 Taigi, kadangi nė vienas iš Ispanijos Karalystės argumentų, kuriais grindžiamas pirmasis ieškinio pagrindas, nėra pagrįstas, šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo

38 Kiek tai susiję su antruoju ieškinio pagrindu, šalys iš esmės nesutaria, ar Reglamento Nr. 1432/2003 14 straipsnis taikomas tik vaisius ir daržoves auginantiems fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie susijungę sudaro gamintojų organizacijas, kaip antai *SAT Royal*, ar – kai nariai yra juridiniai asmenys – ir fiziniams arba juridiniams asmenims, kontroliuojantiems tokių organizacijų kapitalą.

39 Siekiant išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą, pirmiausia reikia priminti reikšmingas teisės nuostatas.

40 Reglamento Nr. 2200/96 11 straipsnio 1 dalies d punkto 3 papunktyje nurodyta:

„Šiame reglamente „gamintojų organizacija“ – tai juridinis asmuo:

<…>

d) kurio įstatai numato:

<…>

3) taisykles, įgalinančias gamintojus narius demokratiškai kontroliuoti savo organizaciją ir jos sprendimus;

<…>“

41 Remiantis Reglamento Nr. 1432/2003 14 konstatuojamąja dalimi:

„Siekiant užtikrinti, kad gamintojų organizacijos iš tiesų atstovautų minimalų gamintojų skaičių, valstybės narės turėtų imtis žingsnių, turinčių užtikrinti, kad mažuma narių, gaminančių didžiąją produkcijos dalį gamintojų organizacijoje, nederamai nedominuotų jos valdyme ir veikloje.“

42 Reglamento Nr. 1432/2003 4 straipsnio „Minimalus gamintojų organizacijų dydis“ 1 dalyje nurodyta:

„Minimalus narių skaičius, minimas Reglamento <...> Nr. 2200/96 11 straipsnio 2 dalies a punkte, nustatomas toks: penki gamintojai kategorijoje.“

43 Reglamento Nr. 1432/2003 13 straipsnyje „Nariai ne gamintojai“ nustatyta:

„1. Valstybės narės gali nustatyti, ar ir kokiomis sąlygomis bet koks individualus ar juridinis asmuo, kuris nėra gamintojas, gali tapti gamintojų organizacijos nariu.

2. Nustatydamos šio straipsnio 1 dalyje minimas sąlygas, valstybės narės užtikrina, remdamosi Reglamento <...> Nr. 2200/96 11 straipsnio 1 dalies a punktu ir d punkto 3 papunkčiu, kad:

<…>

b) gamintojų organizacijų asociacijos taisyklėse yra taisyklės, leidžiančios nariams gamintojams demokratiškai nagrinėti [kontroliuoti] savo organizaciją ir jos sprendimus.

<…>“

44 Remiantis Reglamento Nr. 1432/2003 14 straipsnio „Demokratinė gamintojų organizacijų atskaitomybė“ nuostatomis:

„1. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių vieno ar daugiau narių piktnaudžiavimui galia ar įtaka gamintojų organizacijos valdyme ir veikloje išvengti.

2. Nė vienas gamintojų organizacijos narys negali turėti daugiau nei 20 % balsavimo teisių. Tačiau valstybės narės gali padidinti šį procentinį dydį ne daugiau kaip iki 49 % proporcingai nario indėliui į gamintojų organizacijos parduodamos produkcijos vertę.“

45 Antra, Ispanijos Karalystės argumentus, pateiktus antrajam ieškinio pagrindui, kuris išskiriamas į dvi dalis, pagrįsti, reikia nagrinėti atsižvelgiant į šiuos tekstus.

46 Pirma dalimi, kuri pateikiama kaip pagrindinė, Ispanijos Karalystė kaltina Komisiją laikius, kad tas pats fizinis asmuo, kuris nėra gamintojas, kontroliuoja keturis iš devynių juridinių asmenų, kurie yra *SAT Royal* nariai, ir būtent taip, kad šis fizinis asmuo valdo 76 % vieno iš šių keturių juridinių asmenų kapitalo ir beveik 100 % kitų trijų asmenų kapitalo, ir dėl to pažeidus minėtas Reglamento Nr. 1432/2003 13 ir 14 straipsnių nuostatas. Ispanijos Karalystės teigimu, tikrieji šios gamintojų organizacijos nariai buvo tik šie devyni juridiniai asmenys, t. y. komercinės bendrovės, ir kiekviena iš jų turėjo mažiau nei 20 % balsavimo teisių, kaip nurodyta minėtose nuostatose.

47 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad iš 40–43 punktuose nurodytų reglamentų Nr. 2200/96 ir Nr. 1432/2003 nuostatų aiškiai matyti, jog su gamintojų organizacijomis susijusiomis Sąjungos teisės normomis siekiama užtikrinti šių organizacijų demokratinį veikimą, ir būtent taikant du principus.

48 Viena vertus, remiantis Reglamento Nr. 2200/96 11 straipsnio 1 dalies d punkto 3 papunkčio nuostatomis, gamintojų organizacijos gamintojai nariai turi kontroliuoti savo organizaciją ir jos sprendimus. Be to, šis principas aiškiai patvirtintas specialiosiomis Reglamento Nr. 1432/2003 13 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatomis.

49 Kita vertus, iš Reglamento Nr. 1432/2003 4 straipsnio ir 14 straipsnio 2 dalies matyti, kad iš gamintojų organizacijos narių bent penki turi būti gamintojai ir nė vienas iš šių narių iš principo negali turėti daugiau nei 20 % balsavimo teisių. Šiomis nuostatomis atsakoma į Reglamento Nr. 1432/2003 14 konstatuojamojoje dalyje aprašytą reikalavimą, nurodytą 41 punkte. Be to, aišku, kad šios nuostatos taikomos ne tik gamintojų organizacijų nariams, kurie yra fiziniai asmenys, bet ir nariams, kurie yra juridiniai asmenys, ir nagrinėjamu atveju kiekvienas iš šių narių turi balsą gamintojų organizacijoje *SAT Royal*.

50 Tačiau valstybėms narėms kontroliuojant demokratinį gamintojų organizacijos veikimą negali būti neatsižvelgiama į fizinių ar juridinių asmenų, kuriems priklauso gamintojų organizacijos narių kapitalas, tapatybę. Iš tiesų, nesant tokio patikrinimo, tas pats fizinis ar juridinis asmuo, kuris turi gamintojų organizacijos kelių narių kapitalo didžiąją dalį ar net visą kapitalą ir dėl to vykdo jų ir visų pirma jų priimamų sprendimų kontrolę, galėtų būti pasislėpęs už šių narių.

51 Esant tokioms aplinkybėms, antrasis 49 punkte nurodytas principas galėtų būti apeinamas, nes matomas gamintojų organizacijos narių skaičius neatspindėtų iš tiesų nepriklausomų gamintojų organizacijos narių skaičiaus.

52 Šios išvados negali paneigti tai, kad konkretus fizinis asmuo nagrinėjamu atveju nėra gamintojas. Priešingai, reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju gamintojų organizacijos *SAT Royal* nariai yra gamintojai. Todėl konstatuotina, jog tuo, kad nagrinėjamas fizinis asmuo, kuris nėra gamintojas, turi gamintojų organizacijos *SAT Royal* kelių narių, kurie yra gamintojai, kapitalo didžiąją dalį ar net visą kapitalą, pažeidžiami du 48 ir 49 punktuose aprašyti principai, įgyvendinti Sąjungos teisės aktais siekiant užtikrinti demokratinį gamintojų organizacijos veikimą. Tokiu atveju matomas gamintojų

organizacijos narių skaičius neatspindi iš tiesų nepriklausomų gamintojų organizacijos narių skaičiaus, tuo pažeidžiant 49 punkte nurodytą antrąjį principą, be to, kadangi kai kuriuos narius, kurie yra gamintojai, kontroliuoja asmuo, kuris nėra gamintojas, gamintojų organizacijos ir jos sprendimų kontrolę faktiškai vykdo ne tik nariai, kurie yra gamintojai, tuo pažeidžiant 48 punkte nurodytą pirmąjį principą.

53 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, Komisija pagrįstai manė, jog tam, kad būtų užtikrintas demokratinis gamintojų organizacijų veikimas, reikia atsižvelgti į fizinių ar juridinių asmenų, kurie kontroliuoja gamintojų organizacijų narius, tapatybę.

54 Todėl antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

55 Kiek tai susiję su papildomai pateikta antrojo pagrindo antra dalimi, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad Komisija padarė vertinimo klaidą dėl to paties fizinio asmens gamintojų organizacijoje *SAT Royal* netiesiogiai turimų balsų procentinio dydžio. Taigi Komisija klaidingai manė, kad nagrinėjamu atveju minėtas asmuo kontroliuoja keturis iš devynių šios gamintojų organizacijos narių. Tačiau Ispanijos Karalystė teigia, kad šis fizinis asmuo, kuris nėra gamintojas, kontroliuoja tik tris iš šių devynių gamintojų organizacijos narių. Taigi Ispanijos Karalystė tvirtina, kad šio fizinio asmens gamintojų organizacijoje *SAT Royal* netiesiogiai turimų balsų procentinis dydis yra ne 44,44 %, o 33 %. Pastarasis procentinis dydis atitinka balsavimo teisių ribą, kurią Ispanijos Karalystė padidino pagal Reglamento Nr. 1432/2003 14 straipsnio 2 dalies nuostatas.

56 Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad, viena vertus, net ir darant prielaidą, jog, kaip teigia Ispanijos Karalystė, nagrinėjamas fizinis asmuo kontroliavo tik tris iš devynių gamintojų organizacijos narių, iš dokumentų, pridėtų prie atsiliepimo į ieškinį, matyti, kad šių trijų juridinių asmenų parduotos produkcijos dalis, palyginti su gamintojų organizacijos parduotos produkcijos verte, sudarė 11,8 %, ir, kita vertus, Ispanijos Karalystė šio skaičiaus neginčijo.

57 Remiantis Reglamento Nr. 1432/2003 14 straipsnio 2 dalies antru sakiniu, vieno asmens turimų balsavimo teisių maksimalaus procentinio dydžio – 20 % – padidinimas, kurį gali atlikti valstybė narė, turi būti proporcingas šio nario indėliui į gamintojų organizacijos parduodamos produkcijos vertę.

58 Todėl, kaip nurodė Komisija, tokiu atveju, kai aptariamas fizinis asmuo kontroliuoja tik tris iš devynių gamintojų organizacijos *SAT Royal* narių, iš kurių kiekvienas šioje organizacijoje turi po vieną balsą, nors minėto fizinio asmens turimas procentinis balsavimo teisių dydis – 33 % – ir atitinka Ispanijos Karalystės nustatytą ribą, tačiau jis yra kur kas didesnis už produkcijos vertės dalį, tenkančią šiems trims juridiniams asmenims, kuriuos šis fizinis asmuo kontroliuoja šioje organizacijoje.

59 Tokioms aplinkybėms Ispanijos Karalystė, laikydamasi Reglamento Nr. 1432/2003 14 straipsnio 1 dalies nuostatų ir siekdama užtikrintų demokratinį gamintojų organizacijos *SAT Royal* veikimą, privalo imtis būtinų priemonių, kad būtų išvengta situacijos, kai minėtas fizinis asmuo gamintojų organizacijoje kontroliuoja daugiau nei 20 % balsavimo teisių.

60 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad antrojo pagrindo antra dalis yra nereikšminga ir reikia atmesti visą antrąjį pagrindą.

61 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Ispanijos Karalystė pralaimėjo bylą, iš jos reikia priteisti bylinėjimosi išlaidas, kaip to reikalavo Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2012 m. kovo 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.